

Sygnatura akt VI Ka 294/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 kwietnia 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Bolesława Kozioła - Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.w G.

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2018 r.

sprawy **G. N.**, córki H. i H.

ur. (...) w K.

oskarżonej z art. 284§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 31 stycznia 2018 r. sygnatura akt IX K 1801/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 294/18

UZASADNIENIE

G. N. została oskarżona o przestępstwo z art. 284 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2018 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1801/16 Sąd Rejonowy w Gliwicach uniewinnił oskarżoną od zarzucanego jej czynu, obciążając kosztami postępowania Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku Sądu Rejonowego apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł oskarżyciel publiczny, zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej.

Postawił rozstrzygnięciu zarzut obrazy przepisów postępowania a to art. 4 kpk, art. 410 kpk w zw z art. 7 kpk oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia.

Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Wywiedziona apelacja okazała się zasadna o tyle, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Trzeba bowiem stwierdzić, że z ustaleń Sądu wynika, iż działalność gospodarczą prowadziła do pewnego momentu z pomocą męża, choć była z nim faktycznej separacji już od 2011 r. Niezrozumiałe jest dlaczego oskarżona nie potrafiła wskazać, w jaki sposób weszła w posiadanie przedmiotów, do których rości sobie prawo K. S.. Z wyjaśnień oskarżonej wynika, że nie prowadziła ona żadnej ewidencji urządzeń, przy pomocy których prowadziła działalność gospodarczą. Trudno przyjąć za wiarygodne ten fragment wyjaśnień oskarżonej, gdy utrzymuje ona, że przedmioty te stały na hali w S. „od zawsze” Nie wiadomo przy tym co miała na myśli oskarżona wyjaśniając: „R. W. wziął kwotę pieniędzy około 15 tysięcy..... na ten sprzęt, powiedział, że okazjnie go kupi”.

Do zinwentaryzowania urządzeń znajdujących się w warsztacie nie skłoniło oskarżonej nawet to, że działalnością w zakresie prowadzenia warsztatu przestał się zajmować R. W.. Nie ustalono wprawdzie ilu pracowników było zatrudnionych przez oskarżoną, ale wydaje się, że brak ewidencji utrudniać musiał prowadzenie działalności gospodarczej, np. powierzanie pracownikom narzędzi.

Ustalenia Sądu I instancji są bardzo ogólnikowe. Sąd bowiem ustalił, że w październiku 2014 r. na terenie firmy oskarżonej znajdowały się i wyważarka do opon i montażownica a także kompresor i podnośnik dwukolumnowy. Nie ustalił Sąd czy rzeczywiście przedmioty te stanowiły własność oskarżonej, czy też K. S.. Zaniechał też Sąd ustalenia co się z tymi przedmiotami stało. Nie podjął też Sąd żadnych działań do ustalenia rzeczywistej wartości przedmiotów o które chodzi. Nie wypowiedział się też Sąd, czy umowa użyczenia między R. W. i K. S. była umową odzwierciedlającą zdarzenie rzeczywiste, czy też została sporządzona tylko po to, by stworzyć dowód, który obciążyć miał oskarżoną.

Sąd Okręgowy dostrzega poważny konflikt między oskarżoną a jej byłym mężem. Jednak istnienie konfliktu nie zwalnia sądu z obowiązku oceny wiarygodności dowodów.

Trzeba przy tym stwierdzić, że przynajmniej część tych okoliczności mogła być ustalona w oparciu o ocenę wiarygodności dowodów. Jednak takiej oceny Sąd I instancji nie dokonał.

Nie sposób zatem przyjąć, by rozstrzygnięcie Sądu I instancji było prawidłowe a okoliczności wyjaśnione przynajmniej w takim stopniu, w jakim pozwalał na to materiał dowodowy.

W postępowaniu ponownym Sąd przeprowadzi dowody ponownie. Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, dowody podda ocenie i dopiero wówczas uprawnione będzie czynienie ustaleń faktycznych.

Na marginesie trzeba zauważyć, że ustawa karna procesowa nie zna pojęcia „kosztów postępowania” a takim pojęciem Sąd I instancji posłużył się w punkcie 3 wyroku. Wskazany przez Sąd przepis art. 632 pkt 2 kpk traktuje o kosztach procesu.